

К. 46,
3 (XXV III)

и ходи съ него по обикновения на Епархията цѣла година,
но послѣ го научили, като прѣе тѣмъ да ги „Архимандритъ“.

П. Кого не е зналъ участіе само въ църковния въпрос,
той е зналъ участіе и въ великитѣ движенія въ поли-
тическата ни независимостъ. Въ 1851. Когато Дядо Ни-
кола (Калоянъ Никола) излѣзе съ 13 души въ Балкана
и поиска съ оръжіе въ рѣка изпълнението на Хати-Ху-
ташона, П. Кого бѣше единъ отъ съактивниците и негу-
дѣно прѣдставено, заедно съ Князъ Рикова, тогавашния
горбашникъ, да съобщимъ на Първенецката нахия. На Попъ
Кол бѣло оставено зилена асладена байракъ и една сабя
и двѣтъ тѣмъ нѣща, азъ самъ ги върнахъ въ отмишването
си, когато отидохъ у тѣхъ да играя съ сѣтокѣтъ му.
Османъ и Симитра (и двамата мои яхари). Въ 1862 г.
когато излязохъ около въ момента подъ въждѣството на
Х. Стевръ, Попъ Кого е билъ тогѣ членъ въ востаницицѣтъ,
но неговата ролъ въ това въстание се е ограничила само
въ това: сѣдѣлъ като хранилъ около двѣ недѣли ретворича
души отъ востаницицѣтъ, които се скрили въ Михиго-

Мой се казва Долзѣно, покривъ Вотъ (1), той имъ съобщилъ да ги прѣкарава въ Влаш-
ска-вѣсѣта гора, близо до Мѣла-ко. Алѣскии (Джонѣтъ) бѣше въ постоянна сноше-
вѣстицѣтъ, дѣто живѣеше П. имъ съ П. Кого. Когато на П. Кого бѣше винаги отво-
рѣне за Левскии. Алѣскии въ вѣтѣ на нѣкое криење се

стоялъ у П. Когови отъ цѣли недѣли. Първо да се знае и годѣ-
те П. Кого живѣеше на Мѣлавицицѣтъ, колѣнѣ отъ вѣтѣ,
далече отъ Мѣла на П. до Рѣка километъръ; надъ на-
уцата на П. Кого се простира една дѣста ивица габрова
и бѣкова гора. Ето защо Левскии можеше да се скрие
у П. Когови. Въ въстанието на 1876 г. П. Кого е зналъ
насилвно участіе. Това се обяснява отъ неговата вѣра